

- 4 Jen se zeptej...
- 6 Zprávy z KCMT na nový školní rok
- 8 Rozhovor s otcem Dominikem
- 12 Setkání s Marií ve světě mnoha podob
- 16 Hospodaření farnosti v roce 2022
- 21 Pozvánky

Stvoření k životu

Milí farníci, ve chvíli, kdy píšu tento úvodník, mám už za sebou měsíc a půl v chodovské farnosti a mohu říct, že jsem tuto novou farnost díky

Vám s radostí přijal za svou.

Po letním čase prázdnin a dovolených nás teď opět čeká období, které míváme více spojeno s pracovními povinnostmi a školními lavicemi. Možná jdeme do toho nového, co je před námi, s odhodláním, možná s obavami. Možná je nám také líto, že se musíme rozloučit s letním režimem a opět se naplno vrátit ke svým povinnostem a všednímu životu.

Vzpomínám, jak jsem se jako školák koncem srpna vždy těšil na další prázdniny a o nedělních večerech jsem myslel na to, až bude konečně zase pátek a víkend přede dveřmi. Volné dny jsem si užíval, školní dny jsem naopak přežíval a těšil se, až je budu mít za sebou. Hlášku „škola volá“ jsem opravdu rád neměl.

Až později jsem si uvědomil, že jsem tímto přístupem vlastně okrádal sám sebe. Bůh nás stvořil, abychom žili. Nejen, abychom vzpomínali na staré dobré časy a těšili se na světlé zítřky. Opravdově žít můžeme jen tehdy, když přijímáme realitu přítomného okamžiku. Když dokážeme být

v tom dobrém slova smyslu tady a teď, nohama na zemi. Pokud každý den a každý okamžik navíc dokážeme přijímat jako Boží dar a úkol, získává to ještě úplně nový rozměr. Pak můžeme najít smysl i v tom, co se zdá nepříjemné, a krásu v tom, co je všední a obyčejné.

Svatá Terezie z Lisieux nám připomíná důležitost prožívání přítomného okamžiku také pro náš duchovní život. S Bohem se nesetkáme

v minulosti, ani v budoucnosti, ale jedině TĚD. Ne, že bychom neměli myslet na minulost a na budoucnost. Je samozřejmě důležité reflektovat minulost a s vděčností vzpomínat na to krásné, co jsme zažili. Stejně tak je potřeba stavět se zodpovědně a s nadějí k budoucnosti. Nebylo by ale šťastné ne-

**„Nebylo by
šťastné nechat
si včerejškem
a zítřkem ukrást
dnešek.“**

chat si včerejškem a zítřkem ukrást dnešek. Byla by škoda nechat si skutečný život protéct mezi prsty únikem do minulosti, do budoucnosti nebo do on-line prostředí.

Přeji Vám všem požehnaný rozjezd v novém školním roce. Ať dokážeme každý nový den přijmout jako dar a i uprostřed všednosti, povinností a těžkostí objevit něco krásného. Nebojme se každý den skutečně prožít a zvát do toho Boha.

P. Dominik

↓↑ Vítání otce Dominika

Nechme slunce odpuštění svítit na hodné i zlé

Mili přátelé a čtenáři Fchodovin,

stojíme na prahu nového školního roku. Díky Bohu jsme mohli prožít čas odpočinku a čerpání nových sil.

Ještě před prázdninami se mi z různých stran připomínala jedna věc, a to láska k nepřátelům. Možná si říkáme, že žádné nemáme, ale když jsem se této myšlence věnovala více, najednou jsem objevovala lidi, kterým se na mně něco nelíbilo a dávali to najevo. A já jsem byla v pokušení být na ně našťavaná nebo se z toho vypovídávat a zbytečně s druhými mluvit o tom, jak se chovali. Pak jsem si ale začala uvědomovat, že tudy asi ne, a začala vůči nim aplikovat toto přikázání Pána Ježíše:

„Milujte své nepřátele.“ Samozřejmě mi to nešlo nebo ne hned. Tak jsem jim začala žehnat nebo jen jednoduše se snažila na ně dívat tak, jak by se asi mohl dívat Bůh. Vždyť Jeho pohled je vždy laskavý.

A taky mě napadlo, že se mám mít vlastně ráda i já a tím, že bych vůči těmto lidem živila hněv, tak bych si své srdce zanášela „smetím“, a to jsem nechtěla. Tak hurá do nového školního roku: mějme svobodu Božích dětí a nechme slunce odpuštění svítit na hodné i zlé. Projevujme tak lásku i sami sobě a nezatěžujme už tak dost zatížená srdce dalšími zbytečnostmi.

Požehnané dny přeje **Katka**

JEN SE ZEPTĚJ...

Jaké krásné momenty té úžasné přírody nás uchvacují, ale ještě více nás pohlcojí úžasná tajemství kolem nás. Vůbec tím největším tajemstvím je lidská bytost, člověk. Můžeme klidně konstatovat – celé stvořitelské dílo Boží. Jen se zeptej... Nebeského plectva, ať ti to oznámí, poučí tě i křoviska země, mořské ryby vyprávět ti budou. Kdo z nich všech by nevěděl, že ruka Hospodinova to učinila a že v Jeho ruce je život všeho, co žije, duch každého lidského tvora (Jób 12,7 – 10).

Čím více se budeme s přírodou seznamovat, tím více budeme prožívat zásah Boží. Jeden takový chci konkrétně popsat. Letí a letí: až 500 km za den – 39 000 km za jednu cestu – 80 000 km ročně – a až 2,4 mil. km za svůj život. V červnu a červenci se zdržuje v arktických oblastech. Osm týdnů má čas na páření a vyvedení svých mláďat. Pak začíná cesta se zastávkou v severním Atlantiku, kde po čtyři týdny nabírá novou energii. Dále letí směrem k Antarktidě. Tam přezimuje od listopadu až do dubna a sílí pro zpáteční let. – Tak cestuje dvakrát ročně od pólu k pólu. Je to nejdelší putování nějakého živočicha mezi místem hnízdění a místem obživy.

Většinu času svého života stráví ve vzduchu. Během cesty při letu spí: jedna polovina mozku naviguje a řídí, druhá spí. Od severu k jihu sleduje pobřeží Evropy a Afriky, na úrovni rovníku může ale také změnit kontinent a pak sleduje pobřeží Jižní Ameriky. Zpátky letí přes Atlantik ve velké křivce písmene S. Úžasný pták je to – tento rybák dlouhoocasý, jednička mezi tažnými ptáky!

K udivujícím schopnostem tažných ptáků patří jejich orientační a navigační schopnost. Vždyť najdou vždy cestu ke svým hnízdištím! – Tažní ptáci se dovedou orientovat jak podle magnetického pole Země, taky podle polohy Slunce a hvězd. A to se neučí metodou „pokus – omyl“. Vědci mluví o tom, že [...] „let na dlouhé vzdálenosti je založen především na zděděném časovém a směrovém programu.“

Určitě každý člověk se může ptát: „Nevybalil snad Bůh první rybáky dlouhoocasé tímto dědičným bohatstvím se všemi jeho informacemi, které jsou důležité pro přežití tohoto malého ptáka? Můj tatínek choval poštovní holuby a vždycky s nappingem čekal, jestli přiletí z dalekého místa, kde byli vypuštěni. Jako malý chlapec jsem to obdivoval, stejně tak, když k nám přiletěly vlaštovky. – Bůh učinil nebesa a všechno, co je v nich. Učinil také Zemi a všechno, co je na ní: horniny, vodu, rostliny, zvířata a lidi. Ve Stvoření jsou viditelné i neviditelné věci. Jsou to například elektromagnetické vlny, které nevidíme. Přesto jsou tu a přinášejí informace, když telefonujeme mobilem. A když hledíme na rozsáhlý vesmír nebo na mocné hory, poznáváme, jak vyvýšený je Bůh. A my lidé se můžeme jen sklánět před Bohem, z Jehož ruky vyšla celá krása a dokonalost stvoření. – A tento Bůh nám nabízí osobní vztah. Chce nám být stále nablízku, chce, aby náš život měl smysl a cíl. V Ježíši Kristu můžeme najít naději, která nás nikdy nezklame. Vždyť Ježíš je ten, který nás opravdu miluje. On čeká jen na naše rozhodnutí, na naše „ANO“.

Váš jáhen Pavel Urban

Bartimeus (Mk 10,46-50, Ž 70) Sváteční krátké počtení

Jednoho dne přišli do Jericha. Ježíš a učedníci. Nedovíte se, co tam dělali a jak pochodili, protože hned další věta začíná „a když vycházeli z Jericha...“ Tak tedy vyšli z Jericha – Ježíš, učedníci a s nimi veliký zástup – a měli namířeno do hlavního města. Až tam přijdou, zažijí obrovské, nadšené přijetí, *hosana na výsostech, požehnaný, kdo přichází ve jménu Hospodínově!*

Jsou ovšem lidé, kteří se toho dění účastní jen zpozvdálí. Jeden takový sedí sám u cesty a žebrá, je to slepec, jakýsi Bartimeus, syn Timaiův, česky je to „syn velmi váženého“. Nic o něm nevíme, ale dokážeme si představit, že s nimi do Jeruzaléma ani nikam jinam nejspíš nepůjde (vypadá to, že tu do smrti bude žebrat). Ale na zástup, který jde z Jericha, se nepochybně těší, jako se každý žebrák těší na zástup turistů. Pak mu řekli, že to půjde kolem – teď už slavný – Ježíš Nazaretský. Bartimeus se dal do křiku: „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nad mnou!“

„Človče, mlč,“ – řekli mu, „nesluší se, aby v Mistrově přítomnosti někdo tak povykoval, a zvláště někdo z okraje lidské společnosti, hled se někým ztratit.“ Křičel však tím víc, čím víc mu bránili. Křičel o to neodbytněji, oč víc ho odbývali. Já si v cestě k Bohu žádným sborem učedníků, poradců ani světců bránit nenechám, synu Davidův, zastav se, potřebuju Tě!

Když se k němu Ježíš otočil, honem ho i oni přestali okřikovat: „Pojď, vstaň, dělej, volá tě Ježíši!“ Žebrák zahodil plášť a šel k Ježíšovi: „Pane, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila,“ a slepý, který teď už viděl, šel tou cestou za ním.

Tak tedy uzdravení. Zázrak, Jeden z těch zázraků, které kdysi posilovaly víru, a přesně o ně dnešní lidé zaškobrtnou a nedokážou věřit. Když v evangeliích narazíme na nějaké uzdravení, bývá to proto, abychom snáze vyrozuměli, kdo je Ježíš a že setkání s ním proměňuje lidský život (a to k lepšímu!). Žádné uzdravení není v bibli proto, aby Ježíše předvedlo jako nejlepšího bylinkáře, zaříkávače či doktora. Jsou tu proto, abychom názorně viděli, že setkání s Ježíšem znamená změnu. Použil jsem slovo zázrak.

Avšak jak k tomu uzdravení došlo, to tu není. Uzdravení je tu trochu jako přívěsek, jakoby navíc. Mnohem víc prostoru dává vypravěč tomu, co bylo předtím. Jak Bartimeus křičel, jak mu Ježíšovi blízcí bránili, jak se nakonec k Ježíšovi dokřičel – a pak je tu ten přívěsek – „prohlédl a šel tou cestou za ním“. Všechno je teď jinak: dřív neviděl, teď prohlédl; dřív seděl u cesty, a teď jde za Ježíšem. Není už to, co byl dřív – svůj kabát, podle kterého byste jej poznali, zahodil hned na začátku.

Autorem **Jan Keřkovský**,
vybral **Charles Tvrzník**

ZPRÁVY Z KCMT NA ZÁŘÍ

Milí přátelé,

v nadcházejícím školním roce bychom rádi nabídli **nový cyklus přednášek nazvaný „Nad uměním života“** na téma osobního rozvoje. Povede ho psychoterapeut Mgr. Vlastimil Marušák a najdete v něm inspiraci pro každodenní život v rovině osobní i vztahové. Uskuteční se 5 setkání (vždy ve čtvrtek v 19 hodin 21. 9., 19. 10., 23. 11., 25. 1. a 22. 2.), na kterých se bude mluvit o tom, jak žít radostí, jak pracovat s emocemi, s vlastními slabostmi, s převzatými vzorci chování z rodiny. Získáte praktické rady, jak odpustit a nastavit pozitivní přístup k životu. Setkání **nebudou** streamována na YouTube. Přednášky **Zastavení u Matky Terezy** pokračují nadále souběžně s tímto programem, v září vám P. Jakub Sadílek přiblíží františkánskou spiritualitu.

Ráda bych upozornila na **filmový večer s Tomášem Etzlerem** (17. 9. v 19 h.). Uvidíte film **Nebe**, který nabídne jedinečný a díky likvidaci nezávislé filmové produkce dnes již nedostupný materiál o Číně 21. století. Po zhlédnutí filmu bude následovat diskuse s panem Etzlerem.

V rámci 85. výročí posvěcení našeho farního kostela se můžete těšit na **hravé putování po Jižním Městě** (3. 9.), které pro vás připravila naše pastorační rada. Budou také vystaveny panely o historii farnosti, jeden z nich vznikl nově právě k letošnímu výročí.

S novým školním rokem zahajují v KCMT činnost pravidelné volnočasové aktivity:

- **Náboženství pro děti a mládež** začne ve středu 20. září společnou mší sv. – přihlášky, prosím, odevzdejte nejpozději 10. září.

- **Rehabilitační cvičení (nejen) pro seniory** pod vedením Radky Pospíchalové – termín bude upřesněn během září na webu, nástěnkách a v ohláškách.
- **„Křesťanské cvičení“ s Mgr. Jiřím Kubešem** v září otevírá již třetí kurz. Je určen všem, kdo chtějí posílit držení páteře, zbavit se bolestí a prožít sílu a jedinečnost křesťanské spirituality při cvičení. Kontakt 606 452 402.
- **Keramické kurzy pro děti i dospělé** pod vedením Jakuba Otha, detailní informace najdete na webu www.keramista.cz.
- **Dětská schola** – děti zpívají při mši sv. vždy 1. neděli v měsíci v KCMT, scházejí se ráno v 8.30 (poprvé 3. 9.).
- V KCMT je možné se zapsat do **kytarového souboru** nebo do **hudebně tanečního kroužku souboru Zlobidla, s. r. o.** (více informací na webu).
- **Taneční škola Astra** otevírá nové kurzy tance pro dospělé ve čtyřech úrovních pokročilosti, vždy v pondělí a úterý v KCMT (od 2. 10.), více informací najdete na www.astra-praha.cz.

V KCMT také probíhá výuka angličtiny se Školou Linda a svou činnost zde provozuje také Autoškola Smile. Nadále se schází skupina Anonymních alkoholiků a Dospělých dětí alkoholiků a děti z dysfunkčních rodin.

Kdybyste měli nějaký nápad na programy nebo aktivity, které byste ve farnosti uvítali a rádi se do nich zapojili, nenechávejte si je pro sebe a napište nám na adresu reditelka@kcmt.cz.

Přeji vám požeňnaný a klidný začátek školního roku.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

NÁBOŽKO: VÝHLED NA NOVÝ ŠKOLNÍ ROK

Pro děti ve farnosti je velmi důležité vytvářet přátelství, zažívat společenství s podobně starými dětmi, podnikat společná dobrodružství a utvrzovat si to, co ve víře prožíváte společně v rodinách.

Jednotlivé skupinky dětí se budou opět scházet odpoledne v úterky a středy v KCMT. Jsou rozdělené podle věku dětí a jejich zkušeností v křesťanském prostředí. Jednou ze skupinek je i společenství prvokomunikantů, dětí (a ve vyhrazené dny nezbytně i jejich rodičů), které se připravují na přijetí prvního svatého přijímání a s tím i dalších spojených radostí. Pro děti jsou hodiny náboženství a další programy možnost potkat „věci víry“

i v jiném prostředí než jen v rodině, ověřit si, že žít s Bohem je „normální“ i jinde, mluvit o tom se svými vrstevníky a svým způsobem, propojit si své zku-

šenosti, potkat se s přáteli a získávat nové, těšit se i do toho, co jim do teď bylo třeba vzdálené...

Příští rok se bude dětem věnovat přibližně 10 katechetek, 2 katecheté a oba naši kněží. Tyto aktivity nabízíme zdarma a jde o pomoc vám rodičům ve vedení vašich dětí k živému vztahu s Bohem a s dalšími lidmi z našeho společenství. **Mimochodem, pokud by vás tato práce s dětmi zajímala, uvítáme kolegy, kolegyně.**

Kromě pravidelných setkání ale pro děti a rodiny nabízíme i další možnosti setkání, občerstvení se na duchu i na těle, propojení s ostatními rodinami a společenstvími, získání nových zkušeností a zážitků, zakotvení a upevnění se ve víře... Jsou to například bohoslužby s požehnáním do nového školního roku a pak také na prázdniny, 4 x do roka zповědní den speciálně pro děti a jejich rodiny, víkendovou obnovu, sobotu pro děti a rodiče... Potkat se ale můžeme i s celou farností třeba na Pouti u sv. Františka, Jihoměstském posvěcení, Pouti farnosti, Masopustu... Maminky na mateřské se i s malíčkými scházejí ve středu dopoledne v sále na faře a máme ve farnosti i pár skupinek Modliteb matek... To jen pro malou představu, kde můžete jako rodiny čerpat, růst a získávat oporu.

Dotazy k výuce náboženství vyřizuje:

Lucie Chlupová, tel.: 603 114 763, e-mail: chlupova.lucie@centrum.cz

VÍTEJTE MEZI NÁMI, OTČE DOMINIKU!

Se sklenicí vody, nezbytnou tužkou a blokem usedám na faře ke stolu, naproti mně mladý muž ve věku mých dospělých dětí, s vážnou tváří a plachým pohledem. (Své setkání jsme přesouvali, aby se mohl ještě v klidu přestěhovat. Mimoděk mě napadne, že po takové akci vypadá dost svěže. Stěhování je pro mě totiž noční můra.) Cítím ostych, snad i větší než on sám, a obavy, abych nenarušila cosi křehkého a vzácného. Když v rychlosti pátrám v duchu po slovech, kterými bych nás oba povzbudila k rozhovoru, P. Dominik mi nabízí krátkou společnou modlitbu. S úlevou se připojuji k jeho slovům a k pozvání Hospodina do našeho prostoru a času. Start, který spolehlivě proráží ledy.

Jak byste představil sám sebe?

Když se na totéž ptali nově zvoleného papeže Františka, odpověděl: „Jsem hříšník, kterého se dotkl Bůh.“ Nechci opisovat od papeže, i když se s touto větou plně ztotožňuji, a tak jen říkám: „Jsem váš nový kaplan.“

Jste Pražák?

Ano, jsem rodilý Pražák, ale maminka pochází z Opavy, takže i tam máme mnoho příbuzných. Vyrůstal jsem na sídlišti v Praze – Stodůlkách, v paneláku v prvním patře, znám tedy všechny

okolnosti sídlištního života. Velmi rád chodím ven a do přírody, protože to bylo důležitou součástí mého dětství, způsob, jak z paneláku utéci. Vlastně jsem tato léta prožil většinou venku, převážně v Prokopském údolí. V roce 2013 jsme se přestěhovali do Slivence, do domečku a fakticky na vesnici. Proto si velmi vážím i zdejší farní zahrady.

Povíte nám něco o své rodině?

Pocházím z katolické rodiny a mám tři mladší sourozence, sestru a dva bratry. Samozřejmě jsme měli mezi sebou jako malí i různé dětské konflikty a rozepře... Rodina mi ale každopádně vždy byla a je velkou oporou. Jsem vděčný za dobré vztahy. Uvědomuji si, že takto fungující rodina je velkým a nesamozřejmým darem.

Kudy vedla Vaše cesta k víře?

Víru jsem díky rodině přijal jako něco přirozeného. Odmala jsem se pohyboval v křesťanském prostředí, čímž jsem sice na jednu stranu v něm byl velmi zakořeněný, ovšem na druhou stranu to představovalo typickou katolickou bublinu. Navštěvoval jsem církevní mateřskou školu, pak sice státní základní školu, ale již od 6. třídy jsem pokračoval na Arcibiskupském gymnáziu. Hned po maturitě jsem nastoupil do konviktu, tři roky

jsem prožil v semináři v Dejvicích (drobné upřesnění: studium probíhá na teologické fakultě :-)) a další tři roky v Římě. Velký vliv na mou víru měli samozřejmě moji rodiče, ale rovněž i kněží – rád bych jmenoval právě P. Michaela, P. Angela Scarana a mnoho dalších.

Jako rodič se nemohu nezeptat: Jak jste proplul složitými roky dospívání?

Když přišla puberta, byl jsem již ve víře nějakým způsobem zakotven; nicméně víru coby hlubší osobní vztah s Bohem jsem začal prožívat až díky účasti na táboře pro mládež jménem Jump. To mi bylo čerstvě 16 let. Přesvědčoval jsem se: „Je to jen týden, to přežiju,“ ale Bůh si tam na mě počkal. Do té doby jsem si říkal: „Svatost smíření, slavení neděle a dodržování Desatera – to by přece Pánu Bohu mělo v dnešní době stačit.“ Jenže tady najednou přicházela touha po větší hloubce. A já jsem pochopil, že pokud chci žít svou víru a život opravdově, měl bych to dělat s plným osobním nasazením – a zintenzivnil jsem osobní modlitbu.

Jako chlapec jsem ministroval, ale protože jsem povahově introvert, po svém hlubším obrácení jsem se chtěl setkávat s Pánem spíš individuálně. Bůh mě ale brzy postrčil ke společenství Oáza (moji rodiče se tam před lety dokonce seznámili), kde jsem získal zkušenosti animátora.

„Myšlenka na kněžství mě provázela od dětství.“

Jak se stalo, že jste začal přemýšlet o kněžství?

Ta myšlenka mě provázela už od dětství, ale po tom zmíněném obrácení se povolání začínalo ozývat intenzivněji. Řekl bych, že touha po kněžství ve mně byla už dlouho, ale překrývaly ji různé nejistoty a strachy; Bůh však postupně tyto nánosy odstraňoval.

Na Jumpu jsem měl jako vedoucího skupiny mladého muže, který se představil jako bohoslovec Honza. Díky tomu jsem si cestu ke kněžství dokázal konkrétněji představit. Úplně normální kluk, jenž se rozhodl jít touto životní cestou. Považuji za Boží dar, že jsem se s ním mohl později opět setkat na studiích v Římě. V té době už byl Honza knězem.

Polovinu studia jste absolvoval v Římě – co si odsud odnášíte?

Když jsem se dozvěděl, že mohu jít studovat do Říma, měl jsem z toho obrovskou radost, protože – přiznám se – to bylo mé tajné přání. Mám moc rád Středomoří a historii, a navíc jsem uměl již z dřívějších trochu italsky z takového zvláštního důvodu: ve 14 letech mě v jednom italském filmu tento jazyk zaujal natolik, že jsem se ho ze zájmu sám začal učit. Říkal jsem si: „No to jsem ale blázen, vždyť se mi to nebude nikdy hodit!“ A vida, Bůh mě i těmito drobnými náhodami připravoval na budoucnost.

Studoval jsem na Lateránské univerzitě a bydlel na koleji Nepomucenum. Zažil jsem tím zkušenosti s univerzálností církve, mohl jsem pozorovat, jak jinde – například v Asii – církev velmi mohutní a roste. Umožnilo mi to seznámit se se studenty bohoslovců a kněžími i z jiných zemí, a to mě nesmírně obohatilo.

Jak vnímala rodina Vaše rozhodnutí stát se knězem?

Rodiče to přijali, myslím, s radostí a vždy mi byli oporou. Nepraktikující příbuzní napřed nebyli nadšení, ovšem s postupem času, protože viděli mou spokojenost, tuto mou cestu také přijali rádi.

Jak jste prožíval svěcení?

Pro mne bylo nesmírně důležité již jáhenské svěcení, neboť to je už rozhodnutí na celý život. Před kněžským svěcením jsem měl samozřejmě určité pochyby a nejistoty, jestli to zvládnu. Také se dostavil stres, zda se podaří všechno zorganizovat; postupně se však přerodil ve velkou vnitřní radost.

Svůj jáhenský rok jste prožil v Kralupech nad Vltavou... Jedná se rozlehlou farnost, do níž patří několik obcí celkem s více než deseti kostely, rozdělenými do tří kategorií, podle toho, jak často se v nich slouží mše svatá. Nesmírně oceňuji, že z 95 % jsem mohl vykonávat pastorační práci. Na starosti jsem měl křty, pohřby, bohoslužby slova, katechumeny, návštěvy nemocných, ministranty, společenství, výuku náboženství. Po roce práce si uvědomuji, že jsem hodně vydával, nicméně je potřeba i čerpat. Duchovně, psychicky i fyzicky. A to bych chtěl mít na zřeteli i nyní.

Primiční mše svatá

(„Tolik aktivit, na které se mám dál ptát? Nicméně P. Dominik bez váhání pokračuje a vzpomíná sám...“)

Mým úkolem byla třeba příprava dětí na první svaté přijímání, celkem 12 dětí. Potom jsem také učil

7. a 8. třídu církevní dějiny. („Chudáci to se mnou museli vydržet celých těch 2 000 let.“) Snažil jsem se dějinné události propojit s naším životem; například v souvislosti se svatým Václavem jsme hovořili o vztazích v rodině.

Mým asi takovým hlavním cílem při výuce náboženství bylo pomoci rozvíjet jejich osobní vztah s Bohem, a především děti neodradit. Také jsem si připravoval kázání pro děti prvního stupně na základní škole MOVERE, což bylo mnohem těžší, než kázat pro dospělé. Snažil jsem se kázání vést spíš jako dialog. Třeba jeden třeták se mě zeptal, jak je to s chozením každou neděli do kostela, když v Bibli nic takového není. Tak jsme na toto téma spolu všichni hovořili. Jinak při výuce jsem často používal tabuli a téma, o němž jsme mluvili, jsem se snažil trochu kreslit. Myslím, že to dětem docela sedlo. Když se konalo samotné první svaté přijímání, tak při obnově křestních slibů děti nadšeně volaly: „Ano, věřím!“ Musím říct, že mě to úplně dojalo.

Také jsme si vždy na další hodině připomínali, o čem jsme hovořili minule. Bylo to pro mne velmi radostné zjištění, že v dětech něco zůstalo.

Jaká máte ve své nové životní roli očekávání?

Nemám žádná konkrétní očekávání, snažím se spíš být všemu otevřený a přicházím s radostí. Určité obavy pociťuji přeci jen z velikosti zdejší farnosti, nicméně to beru jako výzvu. Myslím, že je důležité, naučit se delegovat různé pravomoci a aktivity. Chtěl bych být především knězem pro všechny: naslouchat každému a za všechny se modlit, přestože nemusím s každým ve všem souhlasit.

Jaká Vás inspiruje spiritualita?

Zřejmě jsem převzal od všeho trochu, nejbliž mám asi k františkánům pro jejich chudobu, pokoru, důvěru v Boha, obdiv ke kráse stvoření.

Aha, tak to jste u nás, ve farnosti sv. Františka, určitě správně.

Z osobností je mi blízký třeba také sv. Ignác obřádkem a odhodláním pro misie, sv. Dominik ká-

záním, nebo také farář arský, to je můj biřmovací patron. Nad četbou jeho životopisu jsem se rozhodoval pro kněžství.

S Michaelem se Dominik zná řadu let

Jaké to je, potkat se po čase se svým farářem coby jeho kolega?

P. Michael byl farářem v mé domovské farnosti na Stodůlkách v letech 2004 - 2011, jestli dobře počítám. Byl to pro mě důležitý čas, kdy jsem začínal více vnímat život farnosti. P. Michael se tehdy obětavě věnoval mně a mým vrstevníkům, mimo jiné na ministrantských schůzkách, na které rád vzpomínám a které pro mě byly důležité pro udržení víry v období dospívání.

Díky Michaelovi jsem mohl získávat pozitivní obraz radostného kněžství. Vidím v tom Boží vedení, že se po 12 letech opět setkáváme. Za hodně mu vděčím a jsem rád, že mohu právě s ním jako kněz - začátečník spolupracovat!

Těšíte se na život a práci s námi?

Ano, těším se, čím mě Pán Bůh překvapí. Patrně budu učit náboženství, rád si také převezmu návštěvy v domovech pro seniory - a mnoho dalšího.

Jak dobijíte baterky?

Pro mě je důležitý pohyb. Nikdy jsem ale moc neinklinoval ke kolektivním sportům. Těší mě spíš

běh v přírodě. Abych si opravdu odpočinul, potřebuji nějaké ty kilometry uběhnout.

Co vám chutná?

V jídle nejsem vybíravý a skutečně si rád dám úplně všechno.

Prozradíte nám klíčovou myšlenku, která Vás provází?

Uvedl bych 15. kapitolu z Janova evangelia - „Já jsem vinný kmen... beze mne nemůžete činit nic“. Kněžská služba může svádet k aktivismu. Byl bych moc rád, aby středem mého života a služby byl Kristus a aby On mohl skrze mě působit.

Jak Vám můžeme pomoci my?

Když mě přijmete takového, jaký jsem. Prosim o trpělivost s mými prvními kněžskými kroky a také o to, abyste mě s nikým nesrovnávali. Zároveň ale budu vděčný za zpětnou vazbu a za konstruktivní kritiku.

Chtěl byste nám na závěr (nebo spíš na začátek) něco vzkázat?

Těším se na to, že se osobněji poznáme a budeme moci společně ujít kus cesty. Zároveň vám moc děkuji za pěkné přijetí, za vaše modlitby a za veškerou podporu! Modlete se prosím i nadále, abych byl dobrým Božím nástrojem v této krásné farnosti.

Dominik Frič

Voda dopitá, tužka dotančila; napětí prvních chvil dávno odplulo. Něco se možná podaří na papír zachytit, ale určitě budeme mít mnoho příležitostí poznat P. Dominika mnohem víc a „naživo“. Vyvstal tu přede mnou barvitý člověk z masa a kostí, vlídný a přemýšlivý. Když si už při čekání na autobus rovnám dojmy a myšlenky, vrací se mi zaslechnutá věta: „Nemusím s vámi souhlasit, ale budu se za vás modlit.“ Bytostně mu to věřím.

*Děkujeme, otče Dominiku, a těšíme se!
Ptala se **Blanka Pitřincová***

Setkání s Marií ve světě mnoha podob

Asi nejsem sám, kdo si tak trochu neví rady s mariánskou úctou, jak chápat a prožívat tu záplavu mariánských svátků během roku. A tak jsem si k tomu napsal tuto trochu sci-fi katolickou povídku. Třeba něco dá i vám.

Ani dnes, s odstupem několika týdnů, nedokážu posoudit, zda to byl sen či skutečnost. Jistě, něco takového je z hlediska přirozeného nemožné. A mám za to, že i z hlediska teologického. Ale růženec, který jsem si z té akce přinesl a který teď leží na mém nočním stolku, je zcela reálný.

Netuším, jak a proč jsem se na té konferenci ocitl. Vlastně ani nevím, zda to byla konference, ale opravdu mi to připomínalo výroční konferenci nějaké významné celosvětové organizace.

Chvilí mi trvalo, než jsem překonal počáteční překvapení a trochu se rozkoukal. Jako novinář jsem se zúčastnil již mnoha důležitých mezinárodních akcí v nejdůležitějších kongresových centrech na všech kontinentech, ale toto mi nepřipomínalo nic z toho, co jsem znal. Sál, ve kterém se akce konala, byl velký, hodně velký. Vlastně ani nebylo jisté, zda je to vůbec sál, stěny jsem nikde neviděl. Ale nějaké venkovní prostranství to také nebylo.

Atmosféra tu byla viditelně méně formální, než na takových akcích bývá. Nikde nevisel žádný pro-

gram, přehled dosažených úspěchů, skvělé výhledy do budoucna ani reklamy. Dokonce ani žádné občerstvení se nepodávalo, stálo tu jen několik karaf s vodou.

Přestože tam bylo odhadem stovky, možná i tisíce účastníků, zdálo se, že se všichni dobře znají. Co mně ale došlo až po chvíli, bylo poznání, že tu jsou samé ženy. Podle barvy pleti, různosti oděvů a jazyků určitě z celého světa. Od mladých dívek až po ženy, které toho určitě už dost prožily. Přesto mi připadalo, že jsou si tak nějak všechny podobné.

Jediným mužem jsem tam byl já. A taky pravděpodobně jediným novinářem, takže bylo mou profesionální povinností a ctí o této zvláštní akci podat zprávu. Bohužel jsem si s sebou nevezl novinářské nádobíčko (omlouvou mi budiž, že jsem takovou situaci nepředpokládal). Inu co, budu si muset všechno zapamatovat.

Z profesních myšlenek mě vytrhla mladá žena. Ani jsem si nevšiml, jak přišla, najednou stála u mě. Nebudu zapírat, že byla velmi krásná, i když takové hodnocení do novinářské práce nepatří, připomínala mi mariánskou sochu z Chrámu Zvěstování v Nazaretě. Usmála se na mě a jemně mi pokynula, abych ji následoval.

Ženy, kolem kterých jsme procházeli, nás zdravily jemnou úklonou hlavy. Najednou jsem slyšel

svoji průvodkyni promluvit, i když její rty se vůbec nepohybovaly: „Bůh stvořil člověka, aby s ním sdílel lásku a radost. A taky svobodu, proto poslal na zem svého syna Ježíše, aby člověku ukázal pravou svobodu. A aby se člověku přiblížil co nejvíce, Ježíš se narodil jako člověk, měl tedy svou matku. Marii. To jsem já.“

K novinářské profesi patří schopnost nedat se vyvézt z míry ani nejneočekávanějším tvrzením či událostí, tohle však bylo moc. Naštěstí z mojí průvodkyně vyzařoval pokoj, který mi pomohl tuto informaci přijmout relativně v klidu, i když se mi v hlavě okamžitě ozvaly otázky: Takže mariánské zjevení? Proč zrovna já? Co se v takovém případě dělá? Kdo jsou ty ostatní ženy?

„Zkus hádat,“ odpověděla mi moje průvodkyně očima.

Rozhlédl jsem se okolo. Jak to mám vědět? Vedle nás stála žena oblečená do bílých šatů s modrou šerpou. Přes hlavu měla dlouhý závoj a v ruce velký růženec. Bavila se s jinými dvěma ženami, jedna měla pod bílým pláštěm hnědý oděv, druhá bílý. Připadalo mi, že jsem je už určitě někde viděl, jenže kde? Později jsme potkali ženu v jemném bílém kožíšku a s ní černošku v plášti černém, zlatě a stříbrně vyšívaném. Po chvíli se k nim přidala ještě mladá dívka s viditelně arabskými rysy.

„To je jedna z našich nejmladších družek,“ ozvala se opět má průvodkyně, „do našeho společenství přišla až v roce 2021. A ta žena v černém plášti, to je Paní z Aparecidy.“

Co já vím, kde je Aparecida, pomyslel jsem si, i když to slovo mi bylo trochu povědomé. Až později jsem si vzpomněl, že je to oblíbené mariánské poutní místo papeže Františka, což by mi bývalo pomohlo situaci pochopit. Ale v tu chvíli jsem si nevzpomněl.

O kousek dál, pod rozkvetlým stromem (bohužel nejsem botanik, abych poznal, o jaký druh se jednalo) stála větší skupina žen v družném a veselém rozhovoru. Zajímavé bylo, že některé v ruce držely nějaké předměty, podařilo se mi rozeznat jakousi tajemnou růži, zrcadlo, model věže, pravděpodobně ze slonoviny, zlatý dům a něco jako dřevěnou

truhlici či archu. Tady jsem se už mohl dovtípit, leč nestalo se tak.

Zastavili jsme se u další skupiny žen. Překvapilo mě, že nás pozdravily česky.

„Dáme ti takovou malou nápovědu,“ usmály se dámy. „Já jsem z Filipova... Já z Hejnic... Mě můžeš potkat na Hostyně... Ráda tě uvidím v Kloko-tech... Zaskoč někdy k nám do Skoků...“

Když nás slyšela vedlejší skupina, přidala se: „A čo Šaštin, tam si už niekedy bol? Aj do Turzovky ťa pozývam...“

Začínalo mi svítat.

A přicházely další a další a zvaly mě do Fati-my, Mariazell, Čenstochové, Medjugorje, Guadalupe v Mexiku, vesničky Kíbeho ve Rwandě a do spousty dalších míst, která jsem si bohužel nestalčil zapamatovat.

„Ale dámy,“ ozvala se laskavě moje průvodkyně, „ne tak hrrr, ještě jsem našeho hosta neseznámila se všemi.“

A tak jsme procházeli od jedné skupiny ke druhé a mně to pomalu docházelo. Dokonce jsem už dokázal sám pojmenovat některé z žen, které jsme potkávali: Tady stojí Panna Maria Královna míru, tato usměvavá dívka je Maria Dobrotivá, podle zauzlovaného provazu kolem pasu jsem hádal Pannu Marii Rozvazující uzly, dokonce jsem dokázal rozeznat Marii Pomocnici křesťanů od Marie Prostřednice všech milostí. A tak bych mohl pokračovat dál.

Tu mě zaujaly dvě ženy vypadající jako dvojčata, obě měly lehký úsměv na tváři a slzy v očích. Tady jsem si rady nevěděl. „Představuji ti Marii Sedmibolestnou a Marii Sedmiradostnou,“ pomohla mi z nesnázi moje průvodkyně. A protože viděla můj nechápavý výraz, dodala: „Bolest a radost patří k sobě. V bolesti potřebuje člověk povzbuzení a naději. A slzy doprovázejí nejen bolest, ale i radost.“

Konečně jsem taky pochopil, kdo byly ty ženy, které jsme potkali na začátku – Panna Maria Lurdská, Karmelská, Fatimská a Sněžná. A ta mladá Arabka je Panna Maria Královna Arábie, sídlící v nové katedrále v Bahrajnu.

S otázkou v očích jsem se obrátil na svou průvodkyni, už jsem věděl, že nemusím používat slovo.

„Samozřejmě, Maria, Matka Boží, je jen jedna,“ odpověděla mi ‚moje‘ Marie. „Jsem jen jedna. Ale lidé, aby alespoň trochu pochopili mou účast na díle spásy, mou lásku k nim, potřebují si nadpřirozené věci nějak znázornit, zpřítomnit, rozlišit. A tak jim vycházím vstříc a představuji se jim podle jejich představ a přání, radostí i starostí, tužeb i obav.“

Na chvíli se odmlčela a rozhlédla se po té záplavě Marií, která byla vlastně jen jednou Marií

v mnoha podobách. Pak se znovu obrátila ke mně: „A jednou za rok, vždy v tento den, si tyto skutečnosti tady připomínáme.“

Rychle jsem zalovil v paměti, co že je dnes za den – dvanáctého září – že by nějaký Mariánský svátek...? „Jasně, svátek Jména Panny Marie,“ vykřikl jsem radostně. Ale když jsem se rozhlédl, byl jsem už zase v našem světě, u sebe doma. Jen ten růženec mi připomínal tu neuvěřitelnou událost, již jsem byl právě svědkem.

JZi

Z farní charity: Nákup, úklid a obědy?

Farní charita Praha 4 - Chodov

Paní Radanu jsme přijímali do péče v zimě. Brzy jí bude devadesát let. Žije sama na chodovském sídlišti, manžel zemřel a jediný syn žije v zahraničí. Cestou na nákup se jí zamotala hlava, upadla a ošklivě se potloukla. Po úrazu se bála vycházet z bytu, proto jí syn sjednal naše služby, dovoz obědů, nákup a úklid.

Paní Radana není zrovna vášnivá kuchařka, proto dovážku obědů přijala s povděkem. Jinak

se s návštěvami pečovatelek nechtěla smířit. Raději by se zařídila podle svého gusta a využívala služby přátel. Manželský pár, který bydlí o patro níž, jí každou sobotu nosí kompletní oběd. Nákupy si až do úrazu obstarávala sama. Po úrazu každý ten telefonovala přátelům, kteří bydlí poblíž. Každého poprosila o drobný nákup dvou tří věcí. Kromě zásobování si tak zajistila několik návštěv na každý den. Návštěvy pečovatelek se jí nehodily do

plánu. Když totiž přátelé zjistili, že jí syn zaplatil pečovatelskou službu, vzbouřili se. Vlastně se jim není co divit. Všichni jsou v podobném věku jako klientka a mají také větší či menší zdravotní problémy. Jsou rádi, že si obstarají vlastní potřeby. Za kamarádkou na návštěvu občas rádi zajdou, ale každodenní služby jsou přeci jen trochu moc. Proto jí doporučili, ať začne služby pečovatelek využívat.

Začátek byl trochu rozpačitý, ale potom paní Radana přišla návštěvám našich pracovníků na chuť. Je od přírody veselá a hovorná, ráda si s pracovníky povídá. Ti jí mají všichni moc rádi. Jen s tou prací je trochu problém.

Pro nákup si klientka ráda pošle. Jenže podle našich vnitřních směrnic pracovníci nakupují pouze v nejbližší prodejně. To je v tomto případě supermarket Billa a tam naše svěřenkyně moc nerada nakupuje. Ráda by posílala pečovatele do Alberta ve Westfieldu na Chodově – a to je daleko. Při každé návštěvě pak obě smluvní strany vyjednávají, kam se půjde nakupovat. Pečovatelé se snaží usmlouvat nejbližší obchod, ta liška podšítá vymýšlí důvody, proč jet do nákupního centra. Nejčastějším trumfem, který na nás vytahuje, je nutný nákup baterií do sluchátek v Datartu.

Když se před časem pečovatelka Kateřina podivila, proč kupuje baterie tak často?, klientka ani nemrkla a konstatovala: „Taky mi musíte vyzvednout recept a koupit nějaké věci v lékárně. Jsem cukrovkář a potřebuji nějaké potraviny, které mají jenom v Albertu.“ A hned se jelo šupem na Chodov.

S úklidem také válcíme. Nedá se říct, že by ten byt byl nějak významně zaneřáděný. My jsme zvyklí na daleko horší nepořádky. Přesto je zanedbaný a zaprášený. Koberec nutně volá po vyluxování, podlaha po vytření, nábytek po utřetí prachu. Přesto k úklidu nechce paní Radana pečovatele pustit. Raději je přesvědčuje, aby si s ní dali cigárko na balkóně, ideálně s kávičkou, a popovídali si. Nejraději má, když k ní chodí naši kuřáci. Pečovatelka Petra je ovšem nekuřačka a kávu prakticky nepije. Nedala se odmítnout

a chtěla vyluxovat obývací pokoj. Přitom zjistila, že lux je snad ještě starší než jeho majitelka a pravděpodobně zemřel již před lety. Navrhla proto, že by došla koupit nový do Datartu, dokonce nabízela klientce, že ho spolu vyberou na internetu.

O tu se málem pokusila mrtvice a spustila lamentaci. V jejím věku kupovat nový lux. Takové vyhozené peníze! Vždyť stejně za chvíli umře, tak co potom s tím. Prý stačí koberec zamést košťátkem. Potom chtěla Petra vytřít a zjistila, že mop je na tom podobně, jako jeho brach luxik. Tak jen zametla a přišla nám to říct do kanceláře.

Poslali jsme e-mail synovi a požádali ho, jestli by nemohl mamince domluvit. Ten o víkendu přijel a potřebné úklidové prostředky osobně koupil. Pracovníci si to chválí, že mohou teď v bytě udržovat pořádek. Klientka ovšem brblá, že je to zbytečná námaha a vyhozené peníze. Vždyť léta jí stačilo k úklidu jenom koště.

Paní Radana u nás využívá nejvíce diskutované sociální služby – nákup, úklid a dovážku obědů. Už několik let se připomínkuje novela zákona o sociálních službách, ze které by mohly být tyto služby vyňaty. Skupina odborníků, která prosazuje vyloučení nákupu, úklidu a dovážku obědů ze seznamu úkonů pečovatelské služby, argumentuje tím, že je lze snadno zajistit komerčně.

V Charitě o tom také často diskutujeme. Služby jde jistě zajistit komerčně, současně jde o služby, na které si klienti nejčastěji stěžují. Nekvalitní úklid, nechutné jídlo a špatně vybrané věci v nákupu („Ty věci v akci zase nepřines!“) Jsou tu však ještě jiné otázky. Může někdo žít důstojný život bez jídla a čistého prostředí? Mohou si senioři tyto služby opravdu sami zajistit? Jsou schopní si je najít a objednat na internetu? A hlavně, jsou schopní je v současné době z důchodu také zaplatit? Doufáme, že se naši zákonodárci rozhodnou moudře.

Přeji vám klidný začátek školního roku

Evla Černá

2022: HOSPODAŘENÍ FARNOSTI

Milí farníci,

v tomto krátkém článku bychom vás rádi informovali o hospodaření farnosti v roce 2022.

Celkové hospodaření za rok 2022 vykazovalo ztrátu ve výši 2,65 mil. Kč, výsledek je oproti roku 2021 o 1,03 mil. Kč horší. Dosáhli jsme výnosů ve výši 6,05 mil. Kč, což je zlepšení oproti roku 2021 o 1,4 mil. Kč. Oproti tomu náklady činily 8,70 mil. Kč, zvýšily se o 2,4 mil. Kč. Největší část nákladů tvoří odpisy budov a zařízení (3,2 mil. Kč), které již nehradíme – je to účetní vyjádření toho, že se hodnota našeho nemovitého majetku zmenšila jeho stárnutím.

Hlavním důvodem vysokých nákladů byly plánované a již v loňském článku avizované opravy, například izolace střechy KCMT (0,77 mil. Kč), výměna zadních dveří v sále (0,25 mil. Kč), ozvučení a reproduktory do kostela sv. Františka a KCMT. Nepříznivě se také promítly rostoucí ceny energií a služeb. Současně jsou v nákladech farnosti od roku 2022 zahrnuty mzdy všech pastoračních asistentů, bez nichž by nebylo možné udržet farnost v chodu, natož pak v rozkvětu. Arcibiskupství zároveň podpořilo širší poslání naší farnosti dané existencí Komunitního centra příspěvkem na platy pastoračních asistentů ve výši 0,5 mil. Kč. Máme však také naději na zvýšení výnosů pro rok 2023, protože se od nového školního roku 2022 plně rozjely pronájmy a akce poté, co jsme se zbavili deky nejistoty ohledně covidové situace.

Na druhou stranu nám také meziročně vzrostly výnosy díky štědrosti dárců a příspěvovatelů – bez vás by nebyl provoz farnosti možný. Velice si toho vážíme a děkujeme! Příspěvky jsou hlavním příjmem farnosti, proto si vážíme všech nastavených trvalých příkazů, ale i jednorázových darů pro farnost často na konkrétní účel a v neposlední řadě i příspěvků do sbírek a kasiček. Stát nabíží odpočet na dani z příjmů, pokud hodnota darů je alespoň 1000 Kč (nebo dvě procenta ze základu

daně) – potřebný doklad vystavuje farnost automaticky po konci roku a vy jej můžete předat své mzdové účetní při ročním zúčtování daní nebo započíst ve svém daňovém přiznání. Pokud přispíváte během roku vícekrát, hodnota vašich darů se pro účely daňového odpočtu sčítá. Uvítáme i nemateriální pomoc (např. víte o společnosti, která by měla zájem o pronájem sálu).

Dobrou zprávou z hlediska rozvahových položek je, že závazek spojený s úvěrem na výstavbu KCMT, byl z dobré vůle Arcibiskupství snižen o 10 mil. Kč. Výše závazku na konci roku 2022 byla zhruba 18 mil. Kč. Tento dluh není úročen a mají jej církevní subjekty (Farnost a Arcibiskupství) mezi sebou.

Závěrem nám dovolte malé zamyšlení nad výsledky posledních let. Upřímně si myslíme, že i přes hospodářské ztráty tato farnost hospodaří s prostředky nadmíru rozumně.

Investuje se do potřebného, opravuje se nutné, akce běží v plném proudu, volné prostředky neleží ladem a za to všechno patří velký dík Karině a Michaelovi a všem, kteří se jakkoli zasloužili o vyšší výnosy, nižší náklady nebo lepší komfort.

Farnost by si podobný nákladný projekt typu KCMT nemohla dovolit, protože by výstavbu sama nezahládla financovat. My jsme ale naštěstí nemuseli na počátku vynakládat prostředky, a přitom máme možnost využít tohoto zázemí. Každý rok se proto díváme v první řadě na výsledek hospodaření bez odpisů (ten byl pokaždé kladný) a následně přijímáme realitu hospodářské ztráty (včetně odpisů) s pokorou a vděčností za to, že se máme kde svobodně scházet k bohoslužbám, duchovním i komerčním akcím nebo si koupit něco pro duši či na chuť. Bohu díky!

Přejeme vám všem Boží milost, pevné zdraví, pokoj a klid do vašich srdcí.

Ekonomická rada farnosti

Ing. Svetozár Belošovič, Ing. Daniel Audy,
Ing. Viktor Fried

VÝKAZ HOSPODAŘENÍ 2022

	Celkem [Kč]		Celkem [Kč]
NÁKLADY			
Spotřebované nákupy a nakupované služby celkem	3 344 284	mzdy pastoračních asistentů	1 292 913
Spotřeba materiálu:		jiné ostatní náklady (pojištění, bankovní poplatky aj.)	156 328
materiál pro provoz a pastorační	402 857	Odpisy	3 213 699
benzín	27 384	Odpisy dlouhodobého majetku	3 213 699
Spotřeba energie		NÁKLADY CELKEM	8 702 718
voda	120 269	VÝNOSY	
plyn	290 474	Provozní dotace celkem	200 000
elektrina	521 125	Provozní dotace:	
Prodané zboží:		dotace z Ministerstva kultury	100 000
knižní obchůdek	83 561	dotace z Městské části Praha 11	100 000
kavárna	216 878	Přijaté příspěvky celkem	2 295 320
Opravy a udržování		dary fyzických a právnických osob	1 787 285
izolace na střeše KCMT	765 373	příspěvek AP na mzdy pastorač- ních asistentů	508 035
zadní dveře do sálu KCMT	240 050	Tržby za vlastní výkony a za zboží celkem	2 401 295
revize zařízení	98 611	Tržby z pronájmů prostor	1 780 757
ostatní opravy	97 786	Tržby za prodané zboží:	
Ostatní služby:		tržby z prodeje – kavárna	451 473
honoráře (kulturní a pastorační programy)	175 750	tržby z prodeje – knižní obchůdek	137 740
telefon a internet	31 128	tržby z prodeje – noviny a ostatní	31 325
občerstvení na farních akcích	52 423	Ostatní výnosy celkem	1 151 528
ostatní služby	220 615	výnosy ze sbírek	639 972
Osobní náklady celkem	278 624	výnosy z účelových sbírek	199 779
Mzdové náklady (dohody o prove- dení práce – kavárníci, knižní obchů- dek, streamování atd.)	278 624	výnosy ze vstupného	169 257
Ostatní náklady celkem	1 866 111	výnosové úroky	142 520
účelové sbírky odvedené	177 726	VÝNOSY CELKEM	6 048 143
odvod do Fondu sv. Vojtěcha na platy kněží	239 144	VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ PO ZDANĚNÍ	-2 654 575

Dětské okénko

Milé děti,

jak jste si užily prázdniny? Určitě vám s vašimi blízkými bylo moc hezky, ať už jste společně zažívali jakékoli dobrodružství. Pán Ježíš nás v evangeliích zve, abychom my lidé spolu vytvářeli společenství a dělili se o své schopnosti

a možnosti. Na obrázcích najdete děti i dospělé při práci či ve volném čase. Jenže každý z nich je tu sám! Zkuste propojit vždy ty dva obrázky, aby lidem na nich to šlo spolu lépe. Držíme palce a těšíme se přístě!

Martina Hlaváčová a Blanka

Ahoj holky a kluci,

se začátkem školy se maličko ponoříme do čísel a počítání. V jednom z nedělních evangelií uslyšíme, kolikrát že máme denně odpustit. Stačí sedmkrát? Pán Ježíš přichází ovšem se zdrcujícím smečem – až sedmasedmdesátkrát. Ne tedy jen 7 krát, nýbrž

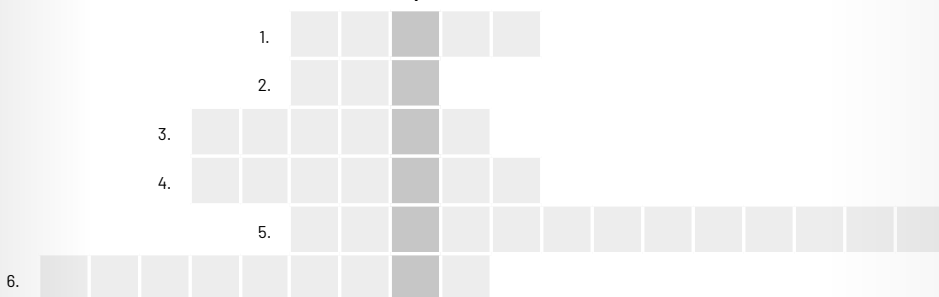
77 krát! Ono někdy není snadné odpustit ani jednou, natož pak 77 krát! Kudy do toho? Pokud vyluštíte dnešní kvíz, tentokrát s čísly, tajenka vám nabídne možnou odpověď. Přeji vám radost z poznávání nového po celý školní rok a těším se příště!

Blanka

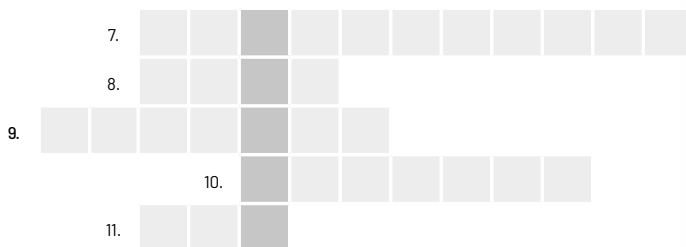
JEŽÍŠOVA VÝZVA ZNAMENÁ SNAŽIT SE, ABY V NÁS ROSTLA 1 2 A 3.

1. Kolik bylo celkem panen, které s lampami čekaly na ženicha?
2. Kolik z nich bylo moudrých, že měly dost oleje?
3. Kolik bylo apoštolů?
4. Ježíš uzdravil deset nemocných, z nichž jen jeden mu přišel poděkovat. Jakou nemocí trpěli (1. pád)?
5. Kolik bylo Sáře, když se dočkala dítěte?
6. Kolikanásobný užitek přinese zrno, když padne do dobré půdy?
7. Jak se nazývá typ lodí, na níž Noe zachránil před potopou sebe, svou rodinu a zvířata?
8. Vyznání víry začíná „Věřím v (kolik?)...“ (doplň číslo).
9. Kolikrát Petr zapřel Ježíše, než kohout zakokrhal?
10. Kolik lidí bylo vyhnáno z ráje?

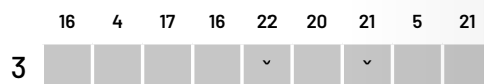
1

2

Napište si vedle sebe písmenka naší abecedy bez háčků, tj. A, B, C, atd. až po Z. Do tabulky doplňte písmena podle jejich pořadí v abecedě.

SETKÁNÍ PASTORAČNÍ RADY

Další pravidelné setkání pastorační rady (PR) proběhlo ve čtvrtek 15. června.

Rada projednala seznam termínů a akcí na příští roční období. Nejbližší termíny se týkají oslav výročí posvěcení kostela, které připadají na začátek září. Po diskusi dospěla PR k závěru, že je třeba oslavy využít jako příležitost poznat se ve farnosti navzájem. Při této příležitosti proběhne hra pro děti i dospělé, jejíž součástí bude putování po Jižním Městě a závěrečné opékání buřtů na farní zahradě.

Dále členové PR navrhli zorganizovat pro prázdninové období fotografickou výzvu spojenou se soutěží pod názvem „(Téměř) Dokonalá radost“. Cílem je dívat se na svět kolem nás očima sv. Františka. Z došlých fotografií bude uspořádána výstava.

PR se také opět vrátila k tématu synodálních skupinek. Stále existuje zřejmá poptávka po se-

tkávání a činnosti v malých skupinách, také po možnosti širších modlitebních společenstvích.

PR se pokusí co nejlépe farníkům představit cesty, jak se zapojit do služeb farnosti. PR zvažuje možnost představit jednotlivé služby farnosti v cyklu článků ve Fchodovinách a také v živé panelové diskusi.

Pro podzimní období podpořila PR návrh otce Michaela zorganizovat přednášky psychoterapeuta Vlastimila Marušáka s využitím technického zázemí, které vzniklo pro cyklus Zastavení u Matky Terezy. Na podzim tak proběhne série nestreamovaných přednášek s názvem Nad uměním života.

Příští setkání PR se bude konat ve čtvrtek 7. září 2023.

Zapsal: **Tomáš Mančal**

POZVÁNÍ NA SBR & HEJAMY

Úterní večery v biblickém duchu u sv. Františka na Chodově

Setkávání s Biblí v ruce

Úterý od 19 hod: při četbě, diskusi, odkrývání významů biblických textů a v následné modlitbě.

Základy hebrejského jazyka a myšlení

Úterý od 20:15 hod: tříčtvrtěhodinové setkání pro zájemce o základy hebrejského jazyka a myšlení (ve zkratce: He-Ja-My); začneme zvládnutím hebrejské abecedy, trochou živého i biblického jazyka a snahou o vhled do myšlení hebrejštině vlastního...

V září proběhnou dvě setkání 5. a 12. 9., pokračovat budeme v říjnu, a to každý týden kromě vždy posledního úterý v měsíci (kdy jsou chvály).

POZVÁNKA: Návštěva v čakovické farnosti

V úterý 5. 9. - jsou (nejen) senioři srdečně zváni do Čakovic! Ve 14 h slouží mši sv. P. František Čech, od 15 h následuje přátelské posezení na zahradě.

Na setkání se těší Jana a Viktor Friedovi

DĚTSKÁ SCHOLA ZÁŘÍ

Dětská schola s podporou mládeže bude od září opět zpívat na dětských mších, které se slouží každou 1. neděli v měsíci v 9:30.

Děti se scházejí vždy hodinu přede mší, tedy v 8:30 na podiu v sále. Před každou mší (cca 10-14 dní předem) posílám informace prostřednictvím e-mailu o písních, které se budou danou neděli zpívat, vč. scanu not. Noty není potřeba tisknout,

děti je dostanou ode mě k dispozici. Vítání jsou nejen současní zpěváci (jak děti, tak i mládež), ale i noví zpěváci. Pokud máte zájem, prosím, pište na e-mail marketa.supova@gmail.com.

Budu se těšit na první setkání v neděli 3. září v 8:30 v sále.

Markéta

Jako šafránu... aneb Trocha humoru

- Farizeové přivedou k Ježíši cizoložnou ženu, chtějí, aby ji Ježíš odsoudil.
Když pořád dotírají, Ježíš jim řekne: „Kdo z vás je bez hříchu, ať první hodí kamenem.“
Farizeové se postupně vytratí.
Najednou přiletí jeden kámen, pak druhý.
Ježíš se ohlédne za sebe: „Ale mamí...“
- Izák Kohn nečekaně zemřel, jeho žena dostala vyplacenou životní pojistku.
„Ubohý Izák. Celý život se dřel a musel umřít zrovna teď, když nám Hospodin seslal takové jmění.“
- Sára: „Byla jsem slepá a hluchá, když jsem si tě brala!“
„Tak vidíš, a já tě uzdravil,“ odpoví Izák.
- Kdyby byli Adam a Eva Čiňani, dějiny by vypadaly úplně jinak.
Oni by nesnědli jablko, ale hada.
- Zoufalý Kohn přijde za rabínem: „Rabíne, co mám dělat, můj syn se dal na křesťanství.“
„Ani mi neříkej,“ odpoví rabín, „ten můj taky.“
„Co budeme dělat?“, „Zkusím se dotázat Hospodina,“ odpoví rabín.
Po chvíli se netrpělivý Kohn ptá: „Tak co ti řekl?“
„Ale,“ mávne rukou rabín, „ten Jeho prý taky.“
- Za socialismu: „Kohn, vy jste nám zatajil, že máte bratra v zahraničí!“
„Já nemám bratra v zahraničí. Žije v Izraeli, takže je doma. V zahraničí žiju já.“

Setkání

- Pravidelná **setkání Život z víry** budou pokračovat **až v říjnu** zajímavým tématem Ježíš v Písmu svatém. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.
- **Setkání společenství Hnutí fokoláre** - v pondělí **4. 9. 2023 od 19.15 v KCMT**. Slovo života na zář: „Každý den tě budu velebít a chválit tvé jméno po všechny věky.“ (Žalm 145,2) Jana a Viktor Friedovi - tel. 731625949
- Pravidelná **páteční dopolední setkávání** pokračují od 1. 9. každý pátek v 9 hod v kapli KCMT bohoslužba slova se sv. přijímáním, poté možnost společného posezení s kávou a občerstvením ve foyer. Srdečně zveme ty, kteří mají dopoledne volno nebo jsou sami, přijďte potkat nové lidi a podělit se o své radosti i starosti. Jana a Viktor Friedovi
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná *ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi*. Po prázdninách se poprvé sejdeme **6. 9.** Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knížní obchůdek

OBCHŮDEK BUDE PŘES PRÁZDNINY ZAVŘENÝ

Kuřák Bible, Wilhelm Buntz, Paulinky

Wilhelm se narodil v roce 1954 v německém Ulmu. Jeho matka ho nechtěla a hrubě ho zanedbávala. Když jí ho odebere sociálka, dítě je podvyživené, dehydrované, poseté strupy. Později se jeho otec znovu ožení a vezme si syna k sobě. Zdá se však, že je pozdě - chlapec je opakovaně umisťován v nápravných zařízeních pro děti a mládež, kde týrá

ostatní děti. Vyrůstá z něj sadistický kluk, přezdívali mu „krvavý Willy“. Jednou ukradne auto a při divoké honičce zabije policistu. Spirála zla nemá konce: bankovní loupeže, vloupačky všeho druhu, neustálé rvačky a násilí... Ve vězení si nechá hrdě potetovat celé tělo - jedna kérka za každý ze 148 spáchaných zločinů! Časem je v Německu veřejně známý jako nebezpečný násilník, žije jako štvanec. Jeho vlastní otec se ho tak bojí, že pro něj žádá trest smrti; nakonec je z toho „jen“ 25 let v žaláři se zvláštní ostrahou. Ve vězeňské cele si balí cigarety ze stránek Bible, ale s Bohem nechce mít nic společného.

Po letech se „prokouří“ k Novému zákonu: Kristova láska je mocnější než vzdor - a Willy kapituluje. Postupně se z něho vylupuje nový člověk s milujícím srdcem...

Zlatá nit, Luis de Wohl, *Refugium*

Jako svatému Pavlovi pád z koně, svatému Ignáci rázem změnila život rána z děla. Co by se stalo, kdyby se Ignác s dělostřelcem, který ránu vystřelil, setkal? Louis de Wohl ve fiktivním příběhu, jak Ignác změni život tomu, kdo ho zranil, populárním způsobem pro mládež i dospělé představuje Ignácův Vlastní životopis.

Louis de Wohl (1903-1961) byl velmi uznávaný spisovatel, který napsal řadu historických románů o životech svatých, z nichž mnohé byly zfilmovány. Mezi jeho díla patří například Longinovo kopí, Svatá Jana z Arku a další.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za ty, kdo žijí na okraji společnosti *Modleme se, katolíci postavili do středu svého života slavení eucharistie, které hluboce proměňuje lidské vztahy a otevírá je setkání s Bohem i bližními.*

Národní úmysl: Za pracovníky ve školství *Modleme se za učitele, vychovatele, asistenty a další pracovníky ve školství, aby nový školní rok prožili vedení moudrostí Ducha Svatého.*

 FCHODOVINY, zpravodaj ŘK farnosti
Praha – Chodov, 2023 / ročník 22

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová
(rozhovory), Jakub Šilhavý (grafika), Anna
Procházková a spol. (foto) | Za obsah odpovídá:
P. Michael Špilar | Náklady na výtisk 16 Kč |
Archiv čísel: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Možnosti spojení

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

Bankovní spojení:

Banka Creditas **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

P. Michael Špilar (farář)

P. Dominik Frič (farní vikář)

Farní kancelář (fara – Na Sádce)

Karina Juráková (ředitelka KCMT)

Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT

Pavel Urban (trvalý jáhen)

Ladislav Staněk (trvalý jáhen)

Václav Šebek (správce)

Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)

Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)

Petr Fried (pracovník KCMT)

Charita – Eva Černá (ředitelka)

Charita – pečovatelská služba

Café Terezie Otevírací doba

- středa 15.30–20.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.

Za pěkného počasí možnost posezení venku.

Aktuální pořad bohoslužeb

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	-	-
Úterý	18.00	-
Středa	-	18.00
Čtvrtek	-	6.45
Pátek	18.00	9.00*
Sobota	8.00	-
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

* *Bohoslužba slova se sv. přijímáním*

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou
v současné době přístupné pouze pro klienty.
Jedna nedělení bohoslužba je přenášena na farním
kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
272 934 261	farar@kcmt.cz
731 625 970	reditelka@kcmt.cz
242 485 826	-
272 911 264	-
724 112 799	stanek@kcmt.cz
242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
-	info@kskpraha.org
733 770 847	asistentka@kcmt.cz
-	kustod@kcmt.cz
737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

ZÁŘÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Datum	Čas	Akce
3. 9.		Oslava 85 let od posvěcení farního kostela sv. Františka
	8.00	Mše svatá v kostele sv. Františka, odpoledne hra /putování po Jižním Městě, 17.00 opékání na farní zahradě
	9.30	Modrobílá neděle
	a 11.00	Poutní oslava svátku sv. Terezie z Kalkaty – přijďte v modré nebo bílé, barvách sárí sester Matky Terezy (KCMT)
13. 9.	19.00	Hudební kavárna Posezení v dobré společnosti. Vstupné 80 Kč. (KCMT)
14. 9.	19.00	ZMT: Františkánská spiritualita O tématu bude hovořit provinciál Jakub Sadílek
17. 9.	19.00	Filmové zastavení – NEBE Dokumentární film novináře Tomáše Etzlera s následným setkáním s autorem. Jedinečný a dnes již nedostupný materiál o Číně 21. století. Doporučené vstupné 150 Kč. (KCMT)
20. 9.	17.00	Svatost smíření pro děti a mládež (KCMT)
	18.00	Zahájení výuky náboženství – mše svatá (KCMT)
21. 9.	19.00	Na uměním života – 1. Jak žít radostí? Začátek cyklu přednášek na téma osobního rozvoje s psychoterapeutem, supervizorem a koučem Mgr. Vlastimilem Marušákem. (KCMT)
22.–23. 9.		Kurz výroby biblických postaviček Pouze pro přihlášené. Více informací na kcmt.cz (sv. František)
26. 9.	18.00	Tančírna s kapelou Hvězdný prach
	–21.00	Vstupné pro jednotlivce 100 Kč, pro pár 190 Kč
1. 10.	14.30	Jazzový koncert ke Dni seniorů – vstupenky k zakoupení na místě
7. 10.		Farní den – chodovská pouť
	10.00	Mše Svatá (kostel sv. Františka), následuje program a setkání na farní zahradě. Hry pro malé i velké. Tvoření, oheň, burty, kytara.
	16.00	Větrná pohádka teátru Pavla Šmída

Výstava o historii kostela na Chodově a Komunitního centra na Hájích. (KCMT)

Pravidelný program:

- **Kurzy keramiky pro děti a dospělé:** Přihlašujte se na www.keramista.cz nebo přes joth@seznam.cz, 737 926 633. Začínáme v říjnu.
- **Bohoslužba slova (nejen) pro seniory** každý pá od 9.00. Následuje posezení u kávy. (KCMT)
- **Křesťanské cvičení** pod vedením Mgr. Jiřího Kubeše. Od 6. 9., informace na 606 452 402.
- **Cvičení pro seniory.** O zahájení budete informováni na www.kcmt.cz
- **Výuka tance pro dospělé,** taneční škola Astra, od 2. 10.

Cena 1 výtisku 16 Kč.